

‘İnsan öngörülemeyen bir mektuptur kendisine’

Fahri Güllüoğlu, ‘Laytmotif’teki şiirlerinde hayatın içinden geçiyor. Yaşamının ve yaşamın farklı tonlarından bahsediyor, onları poetikasıyla harmanlıyor. Sorular ve yanıtlarla ilerlerken insanı tanımaya ve tanımlamaya uğraşiyor.

DENİZ YILMAZ

Fahri Güllüoğlu’nun şiirleri okuru durup dinlemeye, bakıp görmeye çağırıyor. Sorular soran şair, yanıtlar arıyor, bulduklarından yeni sorular türetiyor.

‘Laytmotif’ başlığını verdiği yeni dizelerinin toplamında, bildiğimiz şiir formunu aşarak ilerleyen Güllüoğlu; günbatımlarından, gece ve gündüzlerden sesleniyor.

‘BİLMEDİĞİNİ GÖREMEZ İNSAN’

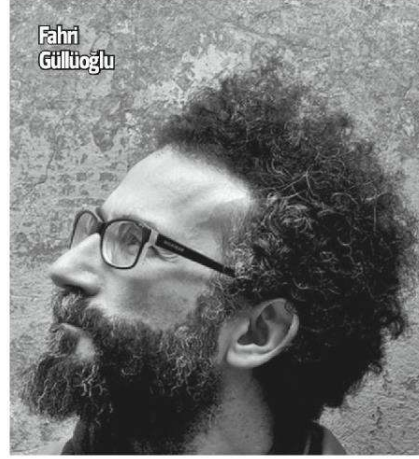
“Sessiz sözleşmeler”den bahseden Güllüoğlu, sabaha karşı, kaptanı olan ellerinin bıraktığı izlerin peşinden gidip “kimsenin dümen suyuna girme” diyor. Ardından devam ediyor: “Her şey içimde olup bitiyor. Hayat gövdeme içkin. Birtakım hıçkırıklar duyuyorum. Hıçkırmak mı istiyorum? Düşüncelerini bir cam şişeye denize atmaktır belki istemek. Vakit tamam. Konuşma bitti. Hayalet dostu uğurladım. Serin deniz kıyısında yürürken soluklanıyor, düşüncelerimi havalandırıyorum...”

‘Seyyar hayat’ın, ‘seyyar kimliğin’ ve ‘seyyar düşünce’nin oluşturduğu üçgende içinden geçenleri dizelere döken Güllüoğlu, kimi zaman mutedil kimi zaman dalgalı denizde âdeta bir seyrüsefer günlüğü tutuyor. Sessizlik, bazen bir cıgıllıkla yer değiştiriyor. Sonra bir soru geliyor: “Çizgiyi akılla açıklarken duygunun katettiği mesafeyi öngörebiliyor muyum? Her şey akla kapılmakla bir duyguya gömülmek arasındaki derin çizgide çırpınıp duruyor.”

“İnsanın sonsuz çatışma arzulu doğası”nı düşünüyor Güllüoğlu, bir cerrah titizliğiyle eti yarıp ruha doğru giderken şöyle diyor: “İnsan bilmediği şeyi yargılar. Görünmez bir ip gerilir arasında. Bilmediğini göremez insan. İçten bilmediğini de dışlar.”

YAŞAMANIN VE YAŞAMIN FARKLI TONLARI

Güllüoğlu’nun şiirlerinde insana dair neredeyse her şey var: Mutluluklar, korkular, sessizlikler, öfkeler, ruhu altüst eden düşünceler, konu-

şulamayanlar ve ete kemige bürünen kuşkular...

Zamanın tanıdığı gözlerin gördüğünü, tanıkların dilinden dökülen sözleri ve dolaylı yaşamları da es geçmeyen Güllüoğlu, kendisiyle ve etrafındakilerle konuşuyor, konuştuğunda sorular yanıtları, yanıtlar da soruları kovalıyor. Aydınlık sokaklardan geçip girdiği karanlık yollarda bir çelişkiyle yüzleşiyor: “Ölenlerin hiçbiri yaşarken doğru anlaşılma, bunu hiç kimse unutmamasın, diyeceğim, ne var ki bu dilek gerçekçi değil, sonsuz bir çelişki bu, doğrusu şu: öldüğünüzde, bütün ölümlülerin yaşarken doğru anlaşılma arzularını ama hiçbirinin arzusunun asla gerçekleşmediğini anımsayın...”

Güllüoğlu, ‘Laytmotif’teki şiirlerinde hayatın içinden geçiyor. Yaşamının ve yaşamın farklı tonlarından bahsediyor, onları poetikasıyla harmanlıyor. Sorular ve yanıtlarla ilerlerken insanı tanımaya ve tanımlamaya uğraşiyor:

“İnsan öngörülemeyen bir mektuptur kendisine, dünya çıplakken bile şiir ilk alfabedir.”

LAYTMOTİF
Fahri Güllüoğlu
Yapı Kredi Yayınları,
2022
124 sayfa.